

σᾶς ἐμ τόδις, ἐσᾶς; τὸν ὑπεύθυνο κυβερνήτη—ὅτις τὸ φωνάζαιε πῶς εἴσασταν—νὰ... τέσειε ἀπὸ τότε;

Δὲν ἐναντιωθήκατε δῆμος τὸν Ἰανουάριο στὴ θέλησι τῆς Αὐλῆς, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ τὸ κάμετε, ἐπειδὴ δὲν εἶχεραν ἀκόμη οἱ Πανέλληνες πῶς ἡ Αὐλὴ δὲ σᾶς χωνεύει, μιὰ καὶ τὸ γράμμα τοῦ Ἐπιτελάρχη δὲν εἶχε ἀκόμη δημοσιευθῆ. “Οταν δῆμος μπομπαρδίζουνταν τὰ Στεινὰ μὲ τὰ κανόνια τῶν Φράγκων καὶ μὲ τὰ καρδιοκτύπια τῶν Μεγαλελήνων, ἥτις τοσολὴ τοῦ Ἐπιτελάρχη εἴσανε δημοσιευμένη. Ἀδυάξατε τότε τὸ γερὸ ἀτοῦ τῶν Στενῶν γιὰ νὰ πέσετε, νὰ φέρετε τὴν Αὐλὴ ἀντιμέτωπη μὲ τὸ λ.ιό, κι’ ὅλα ταῦτα ποὺ σᾶς λέμε στὸ προτιγούμενο γράμμα μας.

Τόροι περιμένετε τίς ἔκλογες ἥτις τὸν πόλεμο στὸ πλευρὸ τῶν Ἀγγλογάλλων, γιὰ νὰ ξανακαθίσετε στὸ δικτατορικὸ μαξιλλάρι ποὺ θάνατολόβη ὁ Ρωμιός νὰ τὸ ξαναφουσκώσῃ γιὰ μερικὰ χρόνια.

Καὶ πάλι δικτάτορας! Μὰ γιὰ νὰ κάνετε τί; Μήπως γιὰ νὰ δώσετε τὴ φορὰ αὐτὴ στὴν Αὐλὴ ἕνσι μάθημα—καὶ τότε ἔχουμε ἀδικο, θὰ σκέπτεσθε, ἐμεῖς οἱ ἀπότομοι ἐπαναστάτες ποὺ δὲν ἀφίνουμε ἐσᾶς, τὸ μεγάλο πολιτικὸ καὶ τεχνίτη, νὰ πάιε στὰ σύγουρα, νὰ φυλάξετε δηλαδὴ τὴ φάρῃ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ κάθε ἀπό τειρα ἀπολυταρχικοῦ κοβαλλικέματος.

Δυστυχῶς, ἥ πειρου ποὺ ἔχουμε ὡς τώρα ἀπὸ τὰ διάφορα κόλπα σας; μᾶς πείθει πῶς ἐσεῖς θὰ λάβετε τὴν πρόνοια τὴν ὧδη ποὺ θὰ βγάίνετε ξανὰ παντοδύναμος ἀπὸ τὶς κάλπες, νὰ φωνάζετε: «Ζήτω ὁ Βασιλεύς!»

Δικτατορία καὶ δημοκρατία δὲν μποροῦν βέβαια νὰ συνυπάρξουν. Μὰ οὔτε καὶ οἱ βασιλεῖς—αὐτὸ τὸ ξεχνᾶτε πάντα—μποροῦν νὰ συγκριασθοῦν μὲ τὶς βενιζέλικες δικτατορίες. Νά γιατὶ ἡ Αὐλὴ θὰ ἔξακολουθήσῃ κι’ αὔριο νὰ σᾶς γυρίσῃ τὴ φάρῃ, μέχρις ὅτου μιὰ μέρα ἐννοήσῃ τὼν τῆς συμφέρει περισσότερο νὰ εἰσθε δημοκράτης δηλωμένος παρὰ δικτάτορας: Θέλετε δὲ θέλετε θάνατοκασθῆτε τότε νὰ πάρετε δημοκρατικὲς ἀρχές.

Κάμετε τὸ ἀπὸ τώρα. Ἡ δημιουργία στὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ πιὸ πραμικοῦ κόμματος ἀρχῶν, ωφελεῖ στὴν πολιτικὴ μιόρφωση τοῦ λαοῦ τὶς καὶ στὸν ἐκπολιτισμό του, περισσότερο ἀπὸ ὅλες τὶς Μικρασίες καὶ λοιπὲς ἔδαφικὲς ἐπεκτάσεις.

Ἐτσι κοίνει τὰ «Γεγονότα», κ. Ε. Βενιζέλε, ἔιας ἀνθρώπου ποὺ αἰσχύνεται νὰ λέγεται “Ἑλληνας, βλέποντας τὴν πατρίδα του νὰ διοικεῖται, κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα ἐνὸς φιλελεύθερον Συντάγματος, σήμερα ἀπὸ τὴν Ἀπολυταρχία, χθές κι’ αὔριο ἀπὸ τὴ Δικτατορία, σὰ νὰ εἴτανε τὸ πιὸ βάρβαρο ἔθνος τῆς Εὐρώπης.

Ν. ΓΙΑΝΝΙΟΣ

Ο ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΗ

· Αγαπητὲ Νουμά,

Μὲ πολλὴ μισθίψη ἔρχομαι νὰ σοῦ φέρω τὴ μαύρην εἰδηση, πώς ὁ ἀδερφός μου Signor Paolo Benedetto Francesco Boniomo Gonfaloniere αὐτοχτόνησε σήμερα τὰλμεσάνυχτα, ἀπὸ τὴ μεγάλη θλίψη, ποὺ τοῦ προξένησε ἥ ἀπάντηση καὶ τὸ σκίσμα τῆς παντιέρας του ἀπὸ ἓνα συνεργάτη σου. Τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ μικραρίτη ἥσανε τὸ ἀκόλουθα: «Στὸ δεύτερο ἀριθμὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κ. Déchire-gonfalon εἶδα πῶς ἡ Μεραρχία, ποὺ μὲ αὐτὴν καὶ μόνη θὰ κάναμε τόσα πράματα καὶ θάματα, ζήγινε τώρα Ταξιαρχία. Τὸ μόνο λυπηρὸ εἶναι ότι δὲλληρικὸς στρατὸς δὲν ἔχει Ταξιαρχίες. Ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ πεῖ. Κονθέντα νὰ γίνεται. Γιατὶ μόνο γιὰ νὰ γίνεται κονθέντα μπροστὶς νὰ ποστιγοῦνται, πῶς μὲ μια Ταξιαρχία—τὸ πολὺ 8,000 ντοιφέλια—ἥ μὲ μία Μεραρχία ἥ καὶ μὲ ἥ Σῶμα Στρατοῦ θὰ ξοφληθοῦνται καὶ δὲ θὰ μένει τίποτα πιά, πιρὰ νὰ προσμένονται νὰ συνάξουμε τὰ κέρδη. Δὲ χρειάζεται πολλὴ σκέψη γιὰ νὰ νιώσει κανείς, πῶς ἀμα βγοῦμε ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα μιὰ φορά, θὰ βάλονται πιὰ δὲν ἔχουμε καὶ δὲν ἔχουμε στὸν πόλεμον αὐτὸς, καὶ πῶς θὰ παιξούμε τελειωτικὰ τὴν τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κάπια φρονιμάδα σ’ αὐτὸ τὸ παίζιμο δὲ φαίνεται περιττή. Καὶ δὲ μοῦ φαίνεται πῶς εἴμαστε μεῖς οἱ κατάλληλοι γιὰ νὰ κρίνοιμε τίν περίσταση, οὕτε τὸν τρόπο ποὺ πρέπει νὰ παιχτεῖ τὸ σοβαρὸν αὐτὸ παιχνίδι...»

Σοῦ κάνω γνωστό, ἀγαπητέ μου Νουμά, τὸ παράγγειλα μιὰ φτηνὴ μιδιασταγερὴ παντιέρα γιὰ δική μου χρήση, καὶ πῶς γιὰ θυμητη τοῦ ἀληθινότητον ἀδερφοῦ μου θὰ ντογράφομαι Gonfaloniere II, ἀλλὰ δὲ θὰ δοκιμάσω τὸ ἀλλάξιο κανενὸς τὶς ίδεες, δπως ἔκανεν διακαριτής. Περιμένω τὰ πράματα νὰ τόνε δικαιόσουνε. “Οπως νὰναι εἴζομαι νὰ μὴν ἀληθινόφουν αὐτὴ τὴ φοροφά τὰ λόγια τοῦ Ηείνε, ποὺ δὲν συγχωρειμένος συνήθιζε συχνὰ νὰ μιν λέει: «Ἀλήθεια, φαίνεται πῶς πολλὲς φορὲς τὸ πορι μὲν ἔχει περισσότεροι σύνεση ἀπὸ τὸ πιενμα, καὶ συγχὰ δ ἀνθρώπος σκέψεται πολὺ πιὸ σωπιὰ μὲ τὶς πλάτες καὶ μὲ τὸ στομάχι, παρὰ μὲ τὸ κεφάλι.»

“Οσο γιὰ τὶς σόδες καὶ τὶς λεμονάδες, καὶ τὶς είναι κι’ αὐτές, μὰ δικαριότητης ἔλεγε πῶς τὸ καλύτερο γιὰ δὲλα εἶναι ἥ ἐγκράτεια.

Δικός σου

GONFALONIERE II

Γ. Γ. Γράψε μου παρακαλῶ, ἀν εἶναι στὴ ζωὴ διόλος Γράχος, ἥ μπᾶς καὶ μύσεψε κι’ αὐτὸς γιὰ τὸν κόσμο, ποὺ πάντα τὸ ἔμπαξέρει καὶ ποτὲ τὸ ἔβγα.